

"Yttrandefrihet för alla. Vi kommer inte att låta oss tystas", står det på skylten som en journalist håller upp under en demonstration den 25 maj i år. De senaste åren har 25 journalister mördats i Honduras.

"Lätt att döda en journalist"

Efter militärkuppen i Honduras har våldet mot oberoende medier ökat

De senaste tre åren har Honduras förvandlats till ett av världens farligaste länder för journalister. 25 journalister har fått sätta livet till och straffriheten är i det närmaste total.

– Det är lätt att döda en journalist i dag, säger Karla Rivera, kommunikationschef på Radio Progreso.

Det började med statskuppen den 28 juni 2009. Dessförinnan hade tre journalister mördats på 26 år. Med statskuppen ökade övergreppen på de mänskliga rättigheterna och något som kunde liknas en öppen jakt på regimkritiker och oppositionella blev vardag.

De flesta av de större, mer etablerade medierna i Honduras stödde direkt eller indirekt statskuppen. Flera mindre, alternativa medier tog däremot ställning för yttrandefriheten och demo-

kratin. Det är också bland dem som offren för de senaste årens våld mot journalister återfinns.

– När vi insåg att det pågick en statskupp rapporterade vi om det i våra sändningar, berättar Karla Rivera. Sedan hörde och såg vi att många andra medier slocknade eller ändrade sitt innehåll. Allt fler spelade musik, repriserade fotbollsmatcher och visade tecknad film. Vi var livrädda och beslöt oss för att göra samma sak.

Märkta av sin historia som oberoende, kritiskt granskande medium knackade till slut ändå militären på Radio Progresos port, i centrala El Progreso i norra Honduras, den där dagen för tre år sedan. Beväpnade klev de

rakt in i studion och stängde av radion. Samma kväll hade Radio Progresos personal möte. De beslöt sig för att trotsa militären och återuppta sändningarna dagen efter. Sedan dess har de rapporterat om utvecklingen i landet och krävt ett slut på våldet, straffriheten och korruptionen.

Priset för Radio Progresos beslut har varit högt. En lokalreporter, Jeramias Orellana, har dömts och femton reportrar har utsatts för grova dödshot.

– Vi tänker allt mer på vår säkerhet när vi arbetar, säger Karla Rivera. Vi är rädda, men vi vet att vårt jobb är viktigt och att vi måste ge våra lyssnare den service de vill ha. När militären kom för att stänga radion samlades lyssnare här utanför för att protestera.

Ett par mil bort, i Honduras näst största stad San Pedro Sula, bjuder Alvaro Aguilar, radiochef på Radio Uno, på blaskigt kaffe i

FAKTA

25 dödade

Enligt CO-NADEH (Honduras ombudsman för de mänskliga rättigheterna) har 25 journalister dömts de senaste tre åren.

vita frigolitmuggar. Hans historia påminner om Karla Riveras, men Radio Uno sände verkligheten som pågick utanför dess portar hela dagen under statskuppen.

Även Radio Unos personal har fått betala ett högt pris. Alvaro Aguilar själv lever under ständigt dödshot. Han går inte nära fönster och håller sig undan offentliga sammanhang.

– Jag är säker på att mitt arbete kommer att leda till min död, konstaterar Alvaro Aguilar torrt.

Innan han var med och startade Radio Uno tillsammans med andra journalister och kulturarbetare jobbade Alvaro Aguilar i 22 år som reporter på två av landets stora dagstidningar, La Prensa och El Tiempo.

Hans karriär är en sorglig berättelse om hur undersökande journalistik fått ge vika för våld, korruption, självensur och